PARTICIPATORY POLICIES IN SUSTAINABLE URBAN REGENERATION: MAPPING THE LEFTOVER SPACES IN KADIKÖY THROUGH THE ISTANBUL METROPOLITAN MUNICIPALITY REPORTS (2020-2025)*

Lütfiye Yılmaz[1,2,*], *Feride Pınar Arabacıoğlu*[1]
[1]Department of Architecture, Yıldız Technical University
[2]Department of Architecture, Istanbul Yeni Yüzyıl University
*lutfiyeeyilmaz@gmail.com

Özet

Kentsel dokuda yapısal bütünlüğün dışında kalan artık alanlar, sahip oldukları işlevsel ve anlamsal belirsizlikleri ile sosyo-mekânsal birer çöküntü odağı halindedir. Bu çalışma, Kadıköy'ün düzensiz kullanıcı yoğunluğunun fazlalığı ile sürekli bir değişim içerisinde olan Osmanağa, Caferağa ve Rasimpaşa mahallelerinde, bu niteliksiz boşlukların kullanıcılarının sorun ve ihtiyaçlarının tespit edilmesi doğrultusunda nasıl birer potansiyel alana dönüştürülebileceğini tartışmaktadır. Araştırmanın temel odağını, kentsel müdahalelerde kullanıcıyı ortak tasarımcı statüsüne taşıyan katılımcı planlama yaklaşımları oluşturmaktadır. Metodolojik olarak çalışmada, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin (İBB) 2020-2025 yıllarını kapsayan katılımcı planlama faaliyetlerine ait nitel veri setleri derinlemesine analiz edilmiştir. Muhtarlar, sivil toplum örgütleri, yerel esnaflar ve yerleşik kullanıcılardan toplanan veriler; söz konusu mahallelerdeki fiziksel, sosyal ve yönetimsel sorunları ve potansiyelleri belirlemek amacıyla mekânsal olarak haritalandırılmıştır. Elde edilen bulgular; ticari baskıların, kaldırım işgallerinin, yaya sirkülasyonundaki tıkanıklıkların, kamusal donatı eksikliklerinin ve plansız yapılan düzenlemelerin kentler içerisinde artık mekanlar oluşmasında önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, Kadıköy'ün mikro ölçekteki dokusal boşluklarını artık mekân kavramıyla ilişkilendirerek yeniden anlamlandırmak; kapsayıcı ve dirençli kamusal alanları demokratik katılım stratejileriyle yeniden tasarlamak için önemli bir rehber sunmaktadır.

Anahtar Kelime: *Kentsel Artık Mekanlar, Katılımcı Tasarım, Kentsel Dirençlilik.*

Abstract

Urban leftover spaces, excluded from the urban fabric's structural integrity, become socio-spatial focal points of decline due to their functional and semantic ambiguities. This study examines how these underutilized spaces can be reimagined as potential areas by identifying the problems and needs of their users in the Osmanağa, Caferağa and Rasimpaşa neighborhoods of Kadıköy, which are characterized by excessive and irregular user density and are in a state of constant change. The primary focus of the research is on participatory planning approaches that elevate the user to the status of co-designer in urban interventions. Methodologically, the study involved an analysis of qualitative data sets relating to the participatory planning activities of the Istanbul Metropolitan Municipality (IMM) for the period 2020–2025. Data collected from mukhtars, civil society organizations, local traders and regular users has been spatially mapped to identify the physical, social and administrative issues and potential within the neighborhoods. The findings reveal that commercial pressures, pavement occupation, inaccessibility to pedestrian circulation, a lack of public facilities, and unplanned developments play a significant role in the emergence of leftover spaces within cities. Consequently, redefining the micro-scale spatial voids of Kadıköy by associating them with the concept of leftover space provides an important guide for redesigning inclusive and resilient public spaces through strategies for democratic participation.

Keywords: Urban Leftover Spaces, Participatory Design,Urban Resilience.

* This study is based on the thesis research conducted by Lütfiye Yılmaz as part of her PhD studies, which were supported by the TÜBİTAK BİDEB 2211-A. In this context, we would like to thank TÜBİTAK for its valuable support.